

gjort noget, der gør det ganske umuligt for ham at sidde som Udenrigsminister under de Forhold, vi har i Øjeblikket, med de Opgaver, enhver Regering maa have i Øjeblikket: Udrensning, Genoprejsning. Under den Situation er Storkapitalisten, Mangemillionæren Cold umulig i en Regering, der vil gøre Alvor af denne Opgave. Men Venstre skulde have disse fine Navne baade i Neergaards første, hans andet og tredje Ministerium. Derfor var det, da Harald Scavenius gik af som Udenrigsminister, umuligt for dem af deres egen Kreds at finde en Mand, der med Værdighed og Anseelse kunde følge efter Harald Scavenius, og det uagtet de havde en Mand, der ifølge hele sin Stilling var som skabt til at gaa ind i Udenrigsministerens Plads. Men Statsministeren kunde ikke tage en skolet, politisk erfaren Mand, han skulde se sig om efter en hovedrig Mand, en meget fin og anset Mand, efter et Navn, der kunde pynte paa Ministeriet. Og hvordan er det saa ikke gaaet med denne Pynt? Den viste sig at være forloren, den viste sig at være det modsatte af Pynt. Vi har derfor foretaget en Kampagne, der var naturlig og berettiget. Men vor Kampagne har ikke været Nedrakning.

De Herrers Kampagne mod os var derimod et Bagvaskelsens Felttog. Det begyndte med Københavns Venstreforenings Beslutning af 20. September, der skulde vælte det hele over paa Oppositionen. Det ærede Medlem Hr. Brorsen gik i Spidsen, og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fulgte efter med, at Ansvar for Skandalen ved Landmandsbankens Krak skulde væltes over paa Oppositionen. Det radikale Venstre skulde i første Linie gøres til eet med det tredje Ting. Det var Melodien, saaledes skulde den være fløjtet over hele Landet, det Nummer skulde være sat ind i Lirekasserne ved alle Vælgermøderne. (Afbrydelse): Ja, det er saamænd muligt, at der er visse Steder, hvor man vil fremture i det, kan det ærede Medlem Hr. Pinholt have Ret i. Men jeg tror dog, at hvis det ærede Medlem vil prøve derpaa, eller hvis det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vil prøve derpaa, eller hvis det ærede Medlem Hr. Brorsen efter disse Dages Debat vil prøve derpaa, vil Ordene blive stikkende dem i Halsen. Hvis de er i Stand til at rødme, vil Rødmen farve deres Kinder. Den Bevægelse, vi rejste derimod, var ikke alene en Retorsion, men en berettiget Retorsion. Det, vi har fremsat, er den fulde Sandhed. Min Paastand mod Direktør Cold er godtgjort til Punkt og

Prikke, det er fuldkommen rigtigt, hvad vi sagde. (Afbrydelse). Jo, det er! Det er dog ikke det, som det ærede Medlems Presse, som „Aalborg Amtstidende“ systematisk i to Maaneder har fortalt at vi har sigtet ham for. Men det ærede Medlem kan blot opfordre „Aalborg Amtstidende“ til at referere Hovedtrækkene af min Tale i Gaar og i Dag, det vil være en overordentlig interessant Læsning for „Aalborg Amtstidende“s Abonnenter om noget, som de aldrig før har faaet noget at vide om. Lad dem referere denne Debat udførligt, thi saa tror jeg, at det selv for „Aalborg Amtstidende“ vil være umuligt i Fremtiden at fortsætte den Kampagne, der er ført gennem det ærede Medlem Hr. Brorsen, gennem det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, gennem Landbrugsministeren, gennem det ærede Medlem Hr. Vanggaards Tale. Det vil være umuligt, ligesom hele Agitationen om Tvangsorganisation og Tyranni er blevet umulig efter Langkjær-Affæren. Ganske vist er der endnu nogle Venstremænd her i Landet, der er saa ulykkelige, at de kun læser et Venstreblad, og de kender ikke noget som helst til Langkjær-Affæren. De ved intet om, at Arbejdsgiverforeningen har paavirket Regeringen ved Udnævnelsen af Bankraadsmedlemmerne. Men der er heldigvis noget, der hedder Vælgermøder, der kommer en Tid, hvor selv de Venstremænd, der er blevet holdt systematisk uvidende om de virkelige Forhold, vil blive oplyst om Sandheden. Vi har kun ført Sandheden frem i denne Kampagne. Og da vil ogsaa de Herrers Ord om Organisationstvang og Organisationstyranni, der særlig skulde findes hos Arbejderne, blive stikkende i deres egen Hals. De vil ikke kunne føre dem frem uden at gøre sig til Latter. De Herrers Bagvaskelsesfelttog mod os har været ganske uberettiget, men vor Retorsion har været sagligt berettiget og Sandheden af, hvad vi har sagt under denne Kampagne, er nu konstateret for Offentligheden.

Til Slutning vil jeg sige, at naar nu Kommissionens Arbejder er ført til Bunds og kommer til at foreligge for Offentligheden — jeg tror, at den offentlige Mening i saa Henseende er saa stærk, at selv Justitsministerens noget uklare Udtalelser ikke kan være et Vidnesbyrd om, at det kan forhindres, og jeg haaber heller ikke, at de er saaledes ment, som de kan opfattes — vil den danske Offentlighed faa et Indblik i Kapitalismen, som den endnu aldrig har faaet, og paa Grudlag deraf maa der optages et antikapitali-